

עמ"ת 1211/05 - ב מ נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 1211-05 מ נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופט אלון אינפלד
העורר ב מ ע"י ב"כ עו"ד אלון דידוד
 נגד מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד שרת אלישע אל עמי תביעות
המשיבה דרום

ההחלטה

ההילכים והערע

- לפני עורך המדינה על החלטות בית משפט השלום באשקלון (כב' השופט א' דהאן), מיום 7.2.16 ומיום 30.3.16, במסגרתן נקבע כי קיימות ראיותلقאהר נגד העורר, כי מתעוררות שאלות בדבר מהימנות המתלוונת אך הן אינן משפיעות על שלב זה של ההליך, כי קיימת עילת מעצר וכי לאחר קבלת תסוקיר מתברר שאוں חלופה ההולמת את המסוכנות, ולפיכך אין מנוס מעצר עד תום ההליכים.
- נגד העורר הוגש כתוב אישום הנושא שני אישומים, המייחס לו עבירות איומים, היזק לרכוש, תקיפה קטין על ידי האחראי עליו ותקיפה עם גריםת חבלה לבת הזוג. האישום האחד מתיחס לסדרת מעשים שנעשו לכאהר בחודש ינואר השנה (נושא התלונה השנייה של המתלוונת), האישום השני עניינו מעשים שנעשו לכאהר בחודש אוקטובר אשתקד (נושא התלונה הראשונית של המתלוונת).
- בתמצית יאמר כי על פי האישום הראשון, מייחס לעורר מעשים של תקיפה ילדה כבת 4 שנים, עקב ויכוח על נעילת נעלים, תקיפה בת זוגו באמצעות מקל ההליכה תוך גריםת חבלות בראש ביד ובגב, איום ברצח באמצעות אקדח גז מדמי (אשר הוזג בפני המתלוונת כאקדח אמיתי), האשמה המתלוונת (העובדת בטיפול בקשהה) בכך שהיא למדה עובדת בزنות, איום על המתלוונת בדקירה על ידי נעצצת סיכון מטבח גדול בשיש המטבח מספר פעמים ואמרה כי כרך תירצח (תוך גריםת נזק לשיש), לאוימים נלווה טענות לפיהן אין למתלוונת טעם לפנות למשטרה שכן אין לה מעמד בארץ, אלא בזכות העורר. כן נטען, כי בהמשך השנה המתלוונת את דודה לדירה לקובול על מעשי העורר והוא הראתה לו את החבלות. נטען כי מרחות שהדוד החליט לישון בדירה, לאחר שהוא נרדם, חזר העורר ואים על המתלוונת כי הרג אותה באמצעות ה"רובה" שלו.
- במסגרת האישום השני נטען כי כשלשה חודשים קודם לairyuti האישום הראשון, במהלך ויכוח בין בני הזוג

נתל העורר את הטלפון הנכיד ושברו בזירקה לרצפה, חנק את המתלוונת ואימע עליה בשחיטה בהחזיקו סכין. אז, נטל מפתחות הדירה ונעל הדלת תוך אמירה כי לא אפשר למתלוונת לצאת. כן נאמר, כי שבועיים לאחר מכן אמר המשיב למתלוונת כי אין לה זכות להיות בארץ וכי דינה להיות מוחזרת לאותופיה בתוך שק.

5. המשיב בחקירה הבהיר את המីוחס לו. הסגנור לא חלק על כך שיש ראיות לכואורה במובן הפורמלי, בהינתן תלונה מצד המתלוונת. יחד עם זאת, טען הסגנור לקיומם של כשלים ובעיות בחומר החקירה, אשר יש בהם כדי לגרום להעדרה של חלופה מעוצר בנסיבות העניין.

6. **בית משפט השלום בהחלטו** מיום 7.2.16 קבע כי קיימות ראיות לכואורה. בית משפט השלום עמד על קיומן של סתיות בגרסת המתלוונת וסתירות בין גרסתה לבין מקורות אחרים. מנגד, הצבע בית המשפט על כך שיש ראיות התומכות בגרסהה, לרבות סתייה משמעותית בגרסה העורר. בית המשפט קבע כי אכן קיימים "בקיעים" בגרסה המתלוונת, אך אין הם יורדים לשורש גרסתה באופן ישולול סיכוי סביר להרשותה". כן ציין, כי אלו הם בקיעים מן הסוג "אשר יש בכךם להשפיע על מהימנות גרסאותיה בהליך העיקרי". אולם, אף אמירה זו סוויה בכך שהיא שמהדורה שהמתלוונת מסרה רק חלק מהפרטים לאנשים ששמעו את תלונתה לפני הגעתה למשטרה,طبعית בעבירות מסווג זה, ואין בסתיות מסווג זה כדי לשולול את הסיכוי הסביר להרשותה, אם אין הסתיות יורדות לשורש העניין. לפיכך, קבע בית משפט השלום כי במרקזה זה אין לישם את הלכת "מקבילית הכוחות", כשייקול בקבלה חלופה. בית המשפט המשיך והסביר כי טענות הצדדים לעניין האינדיקטיות למהימנות איןן רלוונטיות לשלב זה ונאמר כי "ניתן להבין את התחששה הבלתי נוכח העובדה שמא הגרסה המתלוונת אינה מהימנה אך קביעת מהימנות אינה עניין לתחשויות של בית המשפט שלמעוצר כי אם לקביעותיו של בית המשפט שלאישום". עוד ציין בית המשפט כי נכוותו של המשיב, אשר לו עיוז בידיהם מלחמת מחלת, מהוות גם היא קושיה על גרסת המתלוונת, אך משמעותה לשלב זה היא גריעה מהערכת המטוכנות של המשיב.

7. נוכח הקביעה בדבר ראיות לכואורה מחוד גיסא, אך ריחוקה של המתלוונת מהחלופה המוצעת ומצבו הבריאותי של העורר מאידך גיסא, הורה בית המשפט על מתן تسוקיר מעוצר בעניינו. לאחר הגעת הتسוקיר שלא המליך על חלופה, הורה בית משפט שלום על עירicht תסוקיר משלים על מנת לבדוק אפשרות של מעוצר בפיקוח אלףتروני.

8. **تفسיר המעוצר** התבבס על דוח רפואי Mbps, שיחה עם המתלוונת, שיחה עם העורר וכן שיחה עם הערב המוצע, אחיו של העורר. הتفسיר עמד על פער בין דברי המתלוונת לבין דברי העורר (מטבע הדברים), לא רק לעניין המעשים אלא גם לעניין המגבילות הנגזרות ממצבו הרפואי ואופן השימוש שלו באלכוהול. שירות המבחן התרשם כי המידע שנמסר על ידי העורר היה חלקי ומגמתי, כי המתלוונת מרגישה תלויה בעורר אף שמדובר במקרה לסימן הקשר עמו, כי מערכת היחסים קונפליקטואלית ביותר ו**קיים סיכון גבוה מאוד** להישנות מצבי מתח והתנהגות אלימה של העורר כלפי המתלוונת. כן צוין כי קיימת אי בהירות לגבי נושא השימוש באלכוהול.

9. לעניין החלופה שהוצעה, שהיא במעוצר בבית האח, צוין כי מדובר בדירה שלשה חדרים, כאשר התוכנית היא שהעורר ישחה בסלון. שירות המבחן התרשם כי אפשרות זו תגרום לציפיות כמו גם ל��שי כלכלי במשפחה. ההתרומות הייתה כי למרות הרצון הטוב, והמරחיק הגיאוגרפי מהמתלוונת, אין האח יכול

לקיים את חובת הפיוקה באופן מלא.

10. הבדיקה של אפשרות האיזוק אלקטרוני לא קידמה אפשרות זו. בת הזוג של אחיו העורר, מסרה כי אינה יכולה לפפקח. היחידה לפפקוח אלקטרוני בשב"ס מסרה כי לא ערכה הבדיקה במקום המוצע, בשל העדר שיתוף פעולה של המפקחים.

11. בדין שהתקיים ביום 30.3.16 אישר הסגנור כי אין היתכנות למעצר בפיקוח אלקטרוני, או אפילו למעצר בית מלא בפיקוח ערבי. שכן הערב המוצע עובד למח'יתו, ולא יוכל לוותר על קר, ובת הזוג של האח אינה מתאימה לפפקוח. יחד עם זאת, הסגנור הציע לנוקוט במקרה זה ב"מעצראdem", היינו קביעת חלופת מעצר לפיה על העורר להיות מפוקח על ידי אחיו, בכל זמן, ובאשר ילך האח ילך העורר עמו. זאת, בעiro של האח חיפה, הנמצאת למרחק משמעותי מקום מגורי המתלוונת.

12. הצעה זו נדחתה על ידי בית המשפט בהחלטתו. בשים לב להמלצה השילנית של שירות המבחן אודות חולופה, והערכות שירות המבחן כי המסוכנות גבוהה מאוד, וזאת למרות העדר עבר פלילי. בית המשפט שבוהזcir כי אין מקום "לאזן את שאלת המהימנות".

13. הסגנור בערר למעשה אינו חולק על הנימוח הפרטני של הראיות על ידי בית משפט השלום. אולם, הסגנור סבור שבית המשפט טעה כאשר קבע כי אין הקשיים בעדות המתלוונת מהווים בקיימים של ממש בעדותה. הסגנור הציע על קר שבית המשפט עצמו קבע שיש חשש לא נוחה לגבי מהימנות המתלוונת, אך פירש את ההחלטה באופן המונע ממנו ליתן לתחשוה זו כל משקל. בכך, לשיטת הסגנור, שגה בית המשפט.

14. הסגנור סבור כי הנסיבות התמיינות בנסיבות העניין צריכה הייתה להביא למסקנה כי יש証明 של ממש בסיסי ההרשעה. שיקול זה, יחד עם יתר הנסיבות, בהם העדר תיקים פליליים בעבר והנכונות המגבילה את תנועת העורר, צריכים היו להביא למציאת פתרון אחר. זאת, אף אם אין בידו של העורר להציג חלופת מעצר העונה על ה"שבלונה", בדומה מעצר בית מלא בפיקוח מתמיד. לשיטת הסגנור, צריך היה בנסיבות אלה לדחות את המלצת שירות המבחן, ולאחר מכן של העורר להציג. הרוי בכל זאת מדובר למי שאינו לו בסיס משפחתי רחב בישראל, ואין סיכוי כי יוכל להציג משהו טוב مما שהוא מציע בעת.

דין

15. לעניין ניתוח הראיות, אף שאינו מסכים עם מסקנתו של בית משפט השלום, לפיה יש ראיות לכואורה באיכות טובה לצורך שלב זה, דרך הגעתו למסקנה זו שונה.

16. בניגוד לבית משפט השלום, לאחר עיון בתיק, אין סבור שעל פני הדברים יש בקיימים של ממש בגרסת המתלוונת, ואני שותף לתחשוה הבלתי נוחה של בשאלת המהימנות. ATIICHIS תחילת לחיזוקים לגרסתה ולאחר מכן לתמיונות שונות שהעלתה בית משפט השלום.

17. ראשית, גרסת המתלוונת מחזקתה מאוד באופן גליי הדברים אשר באישום הראשון. זאת, כאשר למעשה יש שני מסלולים שונים של גילוי האירועים על ידי אחרים. הראשון, הגעת הדוד לבית על מנת לסייע למતלוונת, בזמןאמת, מלמדת על חשש אמיתי של המתלוונת מחד גיסא, ואני מלמדת על אינטרס להגיש תלונת שווה

במשטרה מайдך גיסא. שכן, אותו שלב לא הסתיים במשטרה, אלא בمعنى "שלום בית" אשר הדוד הגיע אליו בתיווך בין בני הזוג. הדוד ראה מצוקה, ראה חבלות שייחסה המתלווננת לעורר בנסיבותיהן, שמע את עיקרי התalonנות עם תוכן האיים ורגשות הקנאה, אף היה עד לאיורע בו נוכנשה המתלווננת לחדרו של הדוד, והتلוננה שעה עתה, היה אiom נספּ. למחרות שניין התאמה מושלמת בין גרסת המתלווננת לגרסת הדוד, ולמרות שזכרו הדברים בסדר מעט שונה, עדות זו מהווע ראייה תומכת חזקה ביותר לגרסת המתלווננת.

18. המסלול השני של גילוי האירועים הוא אשר הוביל לתלונה. הקשישה אצלה עבדה המתלווננת מספרת על הבכי של המתלווננת בבוקרו של יום העבודה, על הצבעת המתלווננת על החבלות (שצולמו מאוחר יותר במשטרה ונראות בתמונות צבעוניות בתיק), ועל ייחוס המשבר לאליםות בן הזוג. הקשישה יצירה קשר עם המעבידה של המתלווננת, ועקב כך המתלווננת סיפרה הדברים לעובדת הסוציאלית אליה הופנתה. אף כאן, אין משמעות רבה לעובדה שהמתלווננת מספרת (לזרים) על חלק מהדברים בלבד, שכן אין אדם חולק את כל צרכו עם כל אחד. לעומת זאת, תהליך הגילוי עצמו מהווע עוד חזוק לגרסה.

19. חזוקים נוספים לגרסת המתלווננת יש בחבלות שנראו על ידי המשטרה וצולמו, בסכינים שנתפסו, בנזקים בשיש שצולמו ובאקדח גז-מדמייע שנתפס. אקדמי, אשר בהחלט נראה כמו אקדמי אמיתי - על פי התמונה אשר בתיק החקירה. אקדמי, אשר העורר התכחש בחקירה לעצם קיומו (או אפילו לקיים אקדמי עצום כלשהו בבית), אך לאחר שהוזג לו - הודה כי אכן היה בבית. חזרת העורר מגרסתו חשובה ביותר. שכן, העורר מחזיק בגרסה של הכחשה מוחלטת, חזרתו מפרט חיוני בגרסה, מהווע אינדיקטיה אף ביחס ליתר פרטי גרסתו.

20. חשיבות רבה יש לכך שהמתלווננת הגישה גם תלונה קודמת, בעניין המתואר באישום השני. שם, סיפרה על אלימות, אך בבקשתה בסופו של דבר לבטל התלונה, נוכחה רצונה כי העורר ישב בביתה. יאמר, כי אף בעת שזרה בה (از) מן התלונה הבירה כי דבריה היואמת. אכן, לגבי אותו איורע קודם יש סתירה פנימית בדבריה, לגבי הטענה כי העורר חנק אותה. היא מסרה זאת בתלוננה המיידית בהגעת השוטרים לביתה, וחזרה בה מטענה זו בהודעתה המסודרת דאז. בעת התלונה השנייה הבירה המתלווננת כי אכן הייתה חניקה, אך היא לא סיפרה על כך בעת תלוננה הרשמי, משום שלא רצתה שהעורר יעצר. לטעמי, זהו הקושי המשמעותי היחיד בגרסת המתלווננת, ואף לגבי יש הסבר מניח את הדעת, המשתלב היבט עם הניסיון השיפוטי בתקם מעין אלה. כך, שהדבר רחוק מלייצור תחושה לא נוחה לגבי מהימנותה.

21. אכן, מצבו הרפואי של העורר, המتبטא בין העיוות בידיו אשר נראה גם בבית המשפט (מצב המתואר בטיכום האשפוז כדלקת מפרקים שగורונית), מהווע נשא אשר יבחן בתיק העיקרי. לא הובאה כל ראייה ישירה, כגון חוות דעת, או החלטת ועדת נוכות, כי העורר אינו מסוגל להרים חפצים בידיו או להפעיל כוח של ממש. עצם העובדה כי הוא משתמש במקל הליכה, גם לגרסתו, מלמדת לכוארה כי יש בכוונו לאחיז בחפצים, ואף לעשות בהם שימוש תוך הפעלת שרירים. כך, שאין לראות בעניין זה לעצמו ממש קושיה של ממש על גרסת המתלווננת.

22. גרסת העורר היא כי הכל שקרים. כך אמר העורר לצד, וכך אמר גם לחוקרים, ביחס לשתי התalonנות. גרסתו אינה בלתי אפשרית, והיא נסתרה אובייקטיבית רק בנקודת אחת, אם כי חשובה, נשא האקדמי. אולם, כדי לקבל את גרסת העורר, יהיה צורך להניח כי כל ראיות החיזוק לגרסת המתלווננת, החל

מהחבילות, דרך האקדח ויתר הממצאים בדירה, וכליה באופן חשיפת התלונה, אינם אלא מסכת רחבה של ראיות מפוברקות, שנארגה על ידי המתלוננת, בתחוכם רב, במצוינה מורכבת ומתוכננת היטב. קשה מאוד להניח כי כך יתרחש, ולפיכך יש לקבוע כי סיכוי ההרשעה טובים, טובים מאוד.

23. כאמור, בית המשפט השלום מצא איו התאמות מסוימות בין דברים שמסרה המטלוננת במשפטה לבין הדברים שמסרו העדים השונים מפיה, וראה בהלה "בקיעים", אשר יוצרים תהושת איו נוחות לגבי מהימנותה. עם זאת, ציין בית המשפט כי אין לתחשות אלה מקום בשלב זה של הערכת הראיות, ומכאן קביעתו כי יש ראיות לכואורה.

24. איני יודע אם המחלוקת שלי עם בית המשפט השלום היא מहותית או שמדובר בהבדל לשוני. למען הסר ספק אביהר כי לדעתו, מבחינה משפטית, בתקים מסווג זה, הנסיבות של מספר ממשועות של קשיים ממשיים, מפסקה כדי לקבוע שיש חולשה בריאות. זאת, אף אם אין קושיה ממשית אשר לבדה "ירדת לשורשו של עניין". זאת, במיוחד מקום בו אין חיזוקים חד ממשיעים לגרסה, וכאשר מנגד עומדת הכחשה גורפת. אך, לו שוכנعني כי יש בגרסתה הנסיבות קשיים ממשיים, אכן צריך היה להיעזר ב"הלכת מקובלות הכוחות" בעת שקיים טיב החלופה. אולם, לטעמי אין קשיים ממשיים בגרסתה של המתלוננת דן, כל שכן שאין "בקיעים". יש סתיירות מעטות, אשר רק אחת מהן מגיעה לככל סטירה של ממש, ואף לה ניתן הסבר. גרסת המתלוננת חזקה בהחלט, והראיות הנוספות מחזקות אותה עוד. לכן, על אף ההבדל בניתוח, אני מסכימים עם המסקנה של בית משפט השלום, לפיה על החלופה להיבחן בהנחה שהראיות טובות, טובות מאוד.

25. לעניין החלופה, אין בידי לקבל את הצעת הסגנור להשתפק בחלופה בעוצמה ביןונית, למרות שאין לעורר עבר פלילי. מסקנת שירות המבחן, לפיה מדובר בנסיבות בהן המסתוכנות גבוהה מאוד, מסתברת גם מתווך עיון בתיק. שכן, אין מדובר באלימות בעלמא, אלא באליםות אשר נלוית לרגשות קנאה זוגיים, וריבוי איוםים קונקרטיים, בהם איוםים תוך החזקת סיכון או אקדח מדומה. הקנאה באה לידי ביטוי בהאשמות חוזרות כי המתלוננת עוסקת בזנות (כאשר תיק עדות המטופפת הקשישה), ואולי גם משתמש מהסבירו של העורר לתחבויות, באזני הדוד, "אולי ערבי הרבץ לה" (שורה 14 להודעת הדוד, הסבר אשר סותר, אגב, את הסברו של העורר בהודעתו).

26. "קשה לשאול קנאה". השילוב המסורן של איזומים קונקרטיים, אלימות וקנאה, מעורר דאגה עמוקה מאוד לשalom המתлонנת, דאגה שאין להפסיק הדעת לגביה, אלא במעטך ממש, או בחלופה משכנית ביותר, "תפורה" היטב, הניתנת לבדיקה בכל עת, על פי המליצה חוויבית של שירות המבחן. אין לפנינו הצעה כזו.

27. הסגנון קובל על כך שהדרישה לחולפה על פי ה"שבלונה", למעשה, מפללה לרעה את מי שאינו לו משפחה רחבה ותומכת, היכולת להעמיד חולפה כזו. לשיטתו, בהעדר חולפה אחרת, יש להסתפק בחולפה פחותה טוביה. אכן, לעיתים, במקרים גבוליים, כאשר ברור שיש למצוא חולפה כלשהי, בהעדר אפשרות מוחשית אחרת, יטה בית המשפט לפעמים להסתפק בחולפה שאינה אופטימאלית, לעיתים תוך קביעת אייזונים שונים, לעיתים אף ללא זאת. אולם, כאשר עילת המutzer מובהקת, וההחלטה בדבר חולפה כלשהי אינה ברורה מלאה כלל וכלל, בוודאי שאין מקום לקבל חולפת מutzer שאינה אופטימאלית, וכל שכן שאין מקום לקבל חולפת מutzer גורעה יחסית, ובلتוי מומלצת, הצעת הסגנון.

28. השאלה היחידה שנותרה היא **שאלת מועדי הוכחות**. מצב העומס החרג על השופטים הפליליים במרחב לכיש הוא מן המפורשות. העובדה שמדובר בתיק שהוגש כבר بينماר, ולא היו בו מועדים להוכחות, הטרידה אותו מאד בדיון, והוריתו למדינה להגיש בקשה בהתאם. אתמול נמסר, כי נקבעו מועדי הוכחות כבר בחודש יוני הקרוב. נמצא, כי דאגה זו הוסרה, לפחות לגבי תיק זה, ואין בית המשפט עומד עוד מול שיקולים כדי משקל הסותרים האחד.

29. **נוכח כל האמור**, צדק בית המשפט שקבע שהראיות מספיקות לשלב זה, ונכון יותר היה לקבוע שהראיות לכואורה טובות מאד. נוכח טיב המסוכנות ועוצמתה, ספק אם יש מקום בתיק זה לחלופה כלשהי. מכל מקום, בWOODAI צדק בית המשפט שלא ראה לנכון להסתפק בחלופת המעצר שהוצאה. חלופה, הרחוקה מאוד מה邏輯ים הנדרש בתיק אשר כזה.

30. **הערר נדחה**.

ניתנה היום, י"א איר תשע"ו, 19 Mai 2016, בנסיבות העורר,
ב"כ עוז'ד דודוב והתובעת עוז'ד אל עמי.